

Kulturdepartementet
Enheten för konstarna
103 33 Stockholm
ku.remissvar@regeringskansliet.se

Betänkandet SOU 2018:23 Konstnär – oavsett villkor? (dnr Ku2018/00773/KO)

Sammanfattning

Konstnärlig professionalism bör få utgöra ett kriterium för bidrag. Alla stipendier bör vara pensionsgrundande och omfattas av sjukförsäkring. För bildkonstnärer kan inte marknadsintressen dominera om vi ska kunna behålla integriteten i yrket. Vi ifrågasätter utredningens fokus på marknadsföring. Istället för fler bidragssystem så föreslår vi konstnärslön. MU-avtalet ger inte konstnärer tillräcklig ersättning eftersom ersättning för utställningsproduktion inte omfattas. Genom en ny offentlig konst- och kulturverksamhet med ursprung i #metoo rörelsen, kan kvinnor, icke-binära och transpersoner bidra med nya konstupplevelser i Sverige. Fler konstnärer bör delta i skolarbetet på grundskolan, så att konst kan bli en mer naturlig del av samhället och snedrekrytering till de konstnärliga utbildningarna kan minska.

Digitaliseringen kan ha betydelse för decentraliseringen av kulturlivet och för att stödja kvinnors utveckling inom teknikområdet, men när det gäller bildkonst i stort behövs inte en så stor satsning på digitalisering. Utredningen sorterar bort konstnärer över 65, vilket innebär att en stor grupp av yrkesutövande konstnärer utesluts. Vi lägger även till en punkt som vi inte kunnat hitta i utredningen; vikten av produktionsplatser dvs. ateljéer och verkstäder för bildkonstnärer.

Synpunkter

9.2.4 Måluppfyllelse

Ett av de uttryckta kulturpolitiska målen är konstnärlig kvalitet. På sidan 353 i betänkandet står det att vara professionell inte är kriterium för att få stöd eller ersättning enligt rådande konstnärspolitiskt bidragssystem. Vi anser det viktigt för kvalitetskravet att professionalism utgör kriterium för att få stöd eller ersättning.

Betänkandet föreslår att de nya bidragssystemen skall vara jämlika och flexibla. Men om den flexibiliteten innebär att stöd skulle kunna ges direkt till en industri, som t.ex. spelindustrin då är vi emot en sådan flexibilitet.

9.3 De konstnärliga utbildningarna

Snedrekryteringen till de konstnärliga utbildningarna har koppling till ekonomiska förutsättningar. Har pengar varit en stressfråga under barndomen, kan de flesta inte tänka sig att arbeta under de ekonomiska förutsättningar som det innebär att vara konstnär. Valet av konst som yrke har också att göra med tillgängligheten, där det är väsentligt att du som barn kommer i kontakt med konstnärliga utövare och får uppleva konstverk som kan inspirera till konstnärligt skapande.

För att nå en förändring då det gäller rekryteringen bör personer med erfarenhet av eget skapande delta i skolarbetet på grundskolan. Ämnets frånvaro i läroplanen visar också hur liten vikt som läggs vid det konstnärliga. Ett förslag från NKK är att konstnärer skulle undervisa parallellt med de ordinarie lärarna, vilket skulle ge fler arbetstillfällen åt konstnärerna. Förslaget sträcker sig längre än den förmån nuvarande Skapande Skolas verksamhet erbjuder.

Den konstnärliga utbildningen i skolan stimulerar ett tänkande och en intellektuell frihet som i sin tur främjar kreativitet inom fler områden än konstens. Denna kreativitet är nödvändig för Sveriges överlevnad som exportör av såväl fysiska som immateriella produkter. Ökad kreativitet betyder att vi får bättre ingenjörer, kreatörer och bättre forskare.¹

9.3.5 Konstnärliga produktionshus för ungdomar

Vi välkomnar förslaget om Konstnärliga produktionshus för ungdomar och ser en stor potential både för samhällets utveckling och konstnärernas villkor. Det är viktigt att konstnärer och konstpedagoger anställs för att utforma dessa.

Som utredningen visar är det ovanligt att till exempel unga kvinnor som kommer från invandrarbakgrund och/eller utsatta socioekonomiska förhållanden väljer konst som yrkesutövning på grund av osäkra arbetsvillkor och försörjningsmöjligheter. Utmaningarna är inte bara ekonomiska utan även sociala och kulturella. Det gäller både kvinnor och i ännu högre utsträckning icke-binära. Flickor och pojkar som avviker från sexualitets- och könsnormen utsätts för förtryckande strukturer överallt i samhället, och att växa upp utanför en normativ könsidentitet innebär en stor utmaning, särskilt i områden där öppet icke-binära är underrepresenterade.²

Konstnärliga produktionshus för ungdomar kan tillföra nya värden inom konsten. Produktionshus kan bli en plats där nätverk byggs för framtiden och som gör att ungdomar får ta del av konstlivet och ges en möjlighet att skapa sig en framtid inom den konstnärliga näringen. Mycket finns att vinna på att det skapas konstnärliga produktionshus för att på olika sätt stödja utsatta unga kvinnor inför valet att starta en konstnärlig karriär. Särskilt gäller detta grupper som i utgångsläget har få kulturella beröringspunkter med de elever som vanligtvis antas på Sveriges Konsthögskolor.³ områden där öppet icke-binära är underrepresenterade

¹ <https://www.reference.com/world-view/art-influence-society-466abce706f18fd0#>

² <http://www.teskedsorden.se/wp-content/uploads/2014/05/man-kan-ju-inte-lasa-om-bogar-i-nan-historiebok.pdf>

³ <https://sverigesradio.se/sida/artikel.aspx?programid=478&artikel=6642710>

9.4.2 Digitaliseringens påverkan på konstnärernas yrkesutövande

I utredningens analys av läget ses digitaliseringen som den viktigaste omvärldsförändrande faktorn. 100 miljoner ska satsas på den, vilken är den största posten i budgeten. Men digitaliseringen är inte lika viktig för bildkonst som exempelvis för musik och populärkultur. Många professionella bildkonstnärer säljer inte sin konst via nätet, och arbetar inte heller i format som låter sig förmedlas eller upplevas digitalt.

NKK ser att digitaliseringen kan ha betydelse för decentraliseringen av kulturlivet då den främjar liv och verkande utanför storstäderna. Den erbjuder viktiga verktyg som vi dagligen använder oss av. Den är dock för bildkonstområdet inte nödvändigtvis viktig för själva produktionen. Bildkonsten liksom scenkonsten behöver den direkta, fysiska kontakten med publiken, vilket också nämns flera gånger i betänkandet. Det är fel att beskriva det som att dessa konstarter skulle hänga efter i utvecklingen.

Vi slår vakt om den direkta kontakten och de fysiska mötesplatser som inte kan ersättas av digitala verktyg och format. Detta blir allt viktigare i ett alltmer digitaliserat samhälle. För övrigt innebär digitaliseringen ofta en merkostnad och ett merarbete för den enskilde bildkonstnären. Detta på grund av att hen måste förhålla sig till och underhålla flera typer av plattformar samtidigt. Den ena ersätter inte den andra utan skapar snarare krav på synlighet på båda. När det gäller teknikutveckling, gynnas dessutom ofta män.

Vi ser det därför som viktigt att anlägga en genusaspekt på hur medel ska fördelas och användas. NKK vill uppmärksamma att det efter #metoo finns ett stort intresse att sammanställa berättelser och fånga upp projekt genom audiovisuella medier. Det kan ge en ökad förståelse för kvinnors villkor genom det audiovisuella mediets möjlighet till spridning. Vi välkomnar därför ekonomiskt stöd och kompetenshöjande åtgärder för kvinnliga bildkonstnärer som använder digitala medier.

9.4.3 Uppdrag om kulturella och kreativa näringar

Genomgående i betänkandet finns ett fokus på marknadsföring som lösning på konstnärers ekonomi. Vi motsäger oss detta fokus som i förlängningen innebär ett hot mot konstnärlig frihet, då konstnärlig verksamhet ensidigt tenderar att underkastas en marknadslogik (av efterfrågan på varor och tjänster), vilken i sin tur styr vad som kan produceras. Konst och kultur är inte konsumism. På sidan 380 nämns "värden som är svåra att mäta". På samma sida omnämns även s.k. kreativa företag. Vi menar att det inte går att tala om konstnärer generellt som vilka företagare som helst, gruppen är alltför diversifierad. Vi tror t.ex. inte att just bildkonstnärer betjänas av "ökade kunskaper om sambandet konst och näringsutveckling". Bildkonstnärerna har mångårig erfarenhet av olika kompetenshöjande insatser riktade mot sig där bara *ena* sidan (konstnären) skolas in i och därmed även åläggs ansvaret för att främja dessa samband. Kulturpengar investeras i dessa fall i insatser som borde ligga i näringslivsutvecklingens intresse att initiera och finansiera, eller åtminstone samfinansiera och där båda parter sitter med runt bordet och betalas för sin medverkan.⁴

Vi förordar mer bidrag till platserna/institutionerna som visar konst så de har möjlighet att ge konstnärerna adekvat ersättning för utfört arbete och så att kan ha råd att göra kataloger till utställningar och annan dokumentation som kan spridas och tillgängliggöras.

Utredningens fokus på marknadsföring tar uppmärksamheten från den viktiga frågan om hur konsten ska kunna utvecklas fritt och brett med bibehållet djup (vilket i sin tur genererar och främjar de kreativa näringarna). Lika viktigt är att det finns goda utställningsmöjligheter och att det existerar en konstnärlig scen som har råd att hålla sig experimentell. Detta i sin tur pekar mot vikten av fungerande konstnärliga infrastrukturer, det vill säga hela det system som utgörs av ateljéer, kollektivverkstäder och andra produktionsplatser, konstinstitutioner, gallerier, konstnärsdrivna plattformar, konstnärlig

⁴ <https://www.theguardian.com/science/the-h-word/2016/sep/12/ars-electronica-festival-gender>

forskning, dokumentation, undervisningsuppdrag, residens, etc. Att ateljéföreningar till exempel förläggs till industriområden allt längre från stadens olika kärnor, istället för att tänkas in i stadsplaneringen som en del av den levande staden i bostadsområdena, bidrar också till att separera konsten från det samhälle den ser sig som en vital del av.

9.4.5 Stärkt arbetsmarknad genom residensprogram

I betänkandet talas det om konstnärernas roll i beslutprocessen för arbete med samhällsutveckling och residensprogram nämns som ett arbetstillfälle för konstnärer. Vi ser stora möjligheter här att förena dessa olika mål och samtidigt tillvarata konstnärers kunskaper och kapacitet i utvecklingsarbetet genom exempelvis residens på statliga myndigheter och arbetsplatser.

Genom en ny offentlig konst- och kulturverksamhet kan kvinnor, icke-binära och transpersoner bidra med nya konstupplevelser i stadsdelen, regionen, nationellt och på sikt även internationellt. #metoo rörelsen, som ju hade störst genomslagskraft i Sverige⁵, kan även bidra till internationell dialog om jämställdhet och en demokratisk samhällsutveckling. Detta kan ske inom ramen för residensverksamheten.

9.4.7 Konstens behov av mellanhänder

Utredningen föreslår att ge ytterligare 10 miljoner per år till Centrumbildningarna för att stödja deras arbete som mellanhänder och för deras förmedlande verksamhet. Konstnärscentrum är en organisation delad i fem regioner – Öst, Mitt, Nord, Syd och Väst - som självständigt bedriver sitt arbete under ett gemensamt paraply med en riksstyrelse. Inom NKK har vi direkt erfarenhet av Konstnärscentrum genom medlemmar som suttit i styrelsen samt varit konstkonsult för organisationen, så vår insyn är mycket god.

Fokus ligger på att förmedla uppdrag till konstnärer där de olika regionalavdelningarna av Konstnärscentrum har egna konstkonsulter som fungerar som en länk mellan konstnär och beställare. Flera av Konstnärscentrums regionalavdelningar arbetar också aktivt med frågan om konstnärers närvaro i grundskolan t ex genom att förmedla kontakt mellan skolor och konstnärer för det statligt finansierade projektet Skapande Skola.

Inte alla lokalavdelningar har råd att ha någon anställd, vilket innebär svårigheter att upprätthålla en hög kvalitet på förmedlingsarbetet. Konstnärscentrum Öst är ett exempel, där den tidigare verksamhetsledaren avskedades och lokalen sades upp på grund av brist på medel, varpå verksamheten givetvis tappade fart. Stödet från Kulturrådet som varit centrumbildningarnas huvudintäkt utöver medlemmarnas avgifter, har under lång tid varit oförändrat eller bara höjts marginellt. Här finns ett stort behov av att kunna utveckla verksamheten genom att anställa verksamhetsledare, hyra lokaler och ha medel för fortbildning och för att genomföra erfarenhetsutbyte mellan de fem regionerna. Ett annat viktigt område är uppsökande och kompetenshöjande gentemot möjliga uppdragsgivare, dvs. att förmedla kunskap till exempelvis mindre kommuners kulturförvaltningar och byggprojektledare inom kommunal och privat sektor om hur det går till att beställa konst. Det finns över hela landet redan i dag en väl utvecklad struktur med konstkonsulter och arbetsmetoder.

Ekonomiska medel behövs, förutom till det erfarenhetsutbyte mellan regionerna som utredningen föreslår – till kompetensutveckling för såväl nya konstkonsulter, konstnärer som söker uppdrag (många får sitt första uppdrag genom KC) och som nämnts, för uppdragsgivarna.

Utredningen föreslår också att genomföra allianser för upphovsmän, vilket inte tidigare provats. Vår förhoppning är att Kulturrådet, som har uppdraget att hantera denna fråga samt föreslagen budget på 15 miljoner kronor, ser till att ge bildkonstnärerna en chans inom denna tänkta treårsperiod för att utreda hur våra villkor kan förbättras. Bildkonstnärer arbetar oftast inte som anställda och saknar

⁵ <https://www.svt.se/nyheter/darfor-ar-svenska-intresset-for-metoo-storst-i-varlden>

därför i stor utsträckning just de sociala skydd som en anställning i allians skulle kunna ge.

9.5.1 Konstens betydelse i samhället

Konsten bidrar till ett öppnare och modigare samhälle. Konsten hjälper betraktaren att vända blicken i nya riktningar och ställa frågor som kanske aldrig ställts. I längden handlar det om personlig och samhällelig utveckling, uppbyggnad och förståelse. Ett hot mot den utvecklingen är näringslivets flörtande med konstvärlden och dess önskan om att använda sig av konstnärer och konst för att öka vinst och omsättning. Företag och marknadsintressen kan inte bli en samarbetspartner eller producenter av konst, om vi vill behålla integriteten i yrket. Konstnärer ska inte behöva springa näringslivets ärenden för att tjäna sina pengar. Då skulle vi ha utbildat oss till reklamare. Däremot är den konstnärliga sfären ett viktigt kitt i samhället så pass att byggbolagen bör tänka om angående marknadshyror för produktionshusen eftersom de höjer hela statusen på områden.⁶

Ett annat hot vi står inför är bredare och innefattar hela befolkningen. Ett konst- och kulturfientligt parti kommer med största sannolikhet bli ett av de större partierna i riksdagen efter valet 2018.⁷ Ett första tecken på att ett lands demokrati är hotad är att inskränkningar görs på den konstnärliga friheten. Detta är i längden ett direkt hot mot hela Sverige.

9.5.5 Konstbildningens betydelse

Vi tror på kulturens betydelse för hållbar utveckling och dess möjligheter att verka för FN:s Agenda 2030, med särskild inriktning på att bekämpa alla former av diskriminering, och särskilt mot kvinnor och flickor. Vi menar att Kulturdepartementet skulle ta tillvara på de erfarenheter och kunskaper som uppkommit genom #metoo och #Konstnärligfrihet, för att uppnå de kulturpolitiska målen och för ökad jämlikhet.

Genom #metoo och #Konstnärligfrihet har viktig kunskap om kvinnliga konstnärers villkor kommit fram och synliggjorts. Det pågår flera konstnärliga initiativ i landet som är en fortsättning på #metoo och #Konstnärligfrihet, något som bland annat fyller en folkbildande funktion.⁸

Erfarenhet av denna rörelse behöver tas hand om för en större spridning och historieskrivning. T ex skulle konstnärer kunna inleda en samverkan mellan konstföreningar, institutioner, bibliotek, skolor och public service bolag för projekt om #metoo och #Konstnärligfrihet, dess verkan och fortsättning. Genom den aktionen skulle de kunna nå ut brett till kommuner, civilsamhälle och fler kulturskapare. I en demokratisk och interaktiv dialog kommer även intersektionalitet in som en viktig faktor. Med hjälp av konstens verktyg kan vi synliggöra maktstrukturer som baseras på kön, etnicitet och klass. Vår bedömning är att det skulle kunna bidra till ett konstbildande över hela landet, och motverka föreställningar, åsikter och handlingar som leder till förtryck och ojämlikhet.

9.6.3 MU-avtalet

Betänkandet påstår felaktigt att MU-avtalet i nuläget ger konstnärer ersättning för utfört arbete. Sanningen är att avtalet ålägger institutionerna att betala minimihyra för visning av verk, men det finansierar inte arbetet med den konstnärliga produktionen inför utställningen. Det finansierar inte heller utfört arbete med installation av utställning, samtidigt som utställningstekniker får betalt för samma arbete. Exempel: ett års arbete med målningar inför en utställning på Värmlands museum plus allt arbete med utställningen, deltagande i panelsamtal etc. gav bara 20 000 kr.

Mot bakgrund av detta vill vi framhålla att en konstnär tjänar idag hälften av vad genomsnittsmedborgaren har i inkomst per år.⁹ Detta är inte räknat enbart på inkomster från det

⁶ <https://www.frontiersin.org/articles/10.3389/fpsy.2018.00027/full>

⁷ <https://novus.se/valjaropinionen/oversikt-partiernas-valjare/oversikt-sverigedemokraterna/>

⁸ <https://www.vk.se/2317113/metoo-uppror-blir-konst-pa-radhuset>

konstnärliga arbetet, utan inkluderar även inkomsten från så kallade brödjobb som i stort sett alla konstnärer är tvungna att ta.

9.7 Nya bidragssystem

För att kunna vara verksamma som fria konstnärer är vi ofta beroende av olika slags stipendier. De ett- och tvååriga arbetsstipendier som utdelas av Konstnärsnämnden är inte sjukpenninggrundande eller pensionsgrundande. De fem och tioåriga arbetsstipendierna från Konstnärsnämnden är idag de enda stipendier som räknas in i samhällets system och totalt finns idag endast 60 sådana stipendier. Ansökande måste även vänta ett antal år för att åter kunna bli aktuell för ett arbetsstipendium efter att ha tilldelats ett sådant.

Eftersom stipendierna inte är beskattade räknas de inte som en inkomst av arbete trots att de utdelas till konstnärer som har en dokumenterad verksamhet och för att ge en yrkesverksam konstnär möjlighet till fördjupat arbete. I de fall en konstnär skulle bli allvarligt sjuk eller ansöka om föräldraledighet under eller efter en stipendieperiod så omfattas inte personen av samhällets system som att till exempel ha rätt till föräldrapenning. Konstnärerna blir ofta utförsäkrade eftersom ett stipendium inte räknas som en sjukpenninggrundande inkomst. Detta kan vara förödande för vederbörande.

Att stå utanför samhällets system är stressande och rapporter visar på en tilltagande trötthet, oro och hopplöshet inför denna situation. Istället för fler bidragssystem så föreslår vi konstnärlön. Denna skall beskattas för att inkludera konstnärerna i samhällets pensions- och försäkringssystem. Det skulle innebära att tillvaron blir dräglig för konstnärer. Goda exempel kan ses i Finland och Holland.^{10 11}

9.7.6 Arbetsstipendier

Betänkandet föreslår att arbetsstipendier även skall ges till kuratorer och mellanhänder. Vi anser att konkurrensen om arbetsstipendierna är hård och medel till detta inte bör tas från samma pott. De arbetsstipendier som nu är avsedda för bildkonstnärer bör inte minska i antal. För många konstnärer är dessa den enda möjligheten att kunna upprätthålla sin verksamhet eller arbeta experimentellt. Vi välkomnar ett riktat arbetsstipendium till exempelvis kuratorer som inte delar samma kategori som bildkonstnärerna.

9.9 Konstnärerna och pensionerna

Hela utredningen grundar sig på undersökningar av konstnärer i åldern 20 till 66 år. I vissa studier är åldersgränsen 64 eller 65 år. Redan den premissen är problematisk. Vid 20 års ålder har man nått och jämt påbörjat sin yrkesbana eller erhållit en konstnärlig examen. Och få konstnärer slutar arbeta vid 66 års ålder. Att helt sortera bort konstnärer över 65 år att utesluta en stor grupp av yrkesutövande konstnärer. I utredningens bedömningar och förslag frågar man sig vad som kan göras för att uppnå förlängt yrkesliv åt äldre konstnärer d.v.s. till 67 eller 69 år. Denna formulering är absurd eftersom pension inte innebär ett avslutat yrkesliv för en konstnär. I systemet finns en inbyggd svårighet med försörjningen på pensionen, det stavas inte enbart som ett kall.

Produktionsplatser

För en vital produktion av konst är det mycket viktigt att ha arbetsplatser som ligger nära boendet och i områden där konst också visas. Det är inte en slump att så många konstnärer lever i våra större städer, det är där arbetstillfällena finns för brödjobben och även de konstnärliga uppdragen. På grund av bostadsbristen i flera av landets större städer, särskilt Stockholm, slås många stora

⁹ <http://www.lonestatistik.se/loner.asp/yrke/Konstnar-1132>

¹⁰ <https://www.arbetsbladet.se/artikel/kultur/bara-sverige-drar-in-konstnarsslonen-1>

¹¹ <http://www.dagensarena.se/opinion/konstnarsforbundet-infor-en-statlig-konstnarsslon/>

ateljékluster ut. Marknadsvärdetanken övertrumfar gång på gång den, ur näringslivets synpunkt, mindre nyttan med konsten.

Denna premiss är i själva verket helt felaktigt. Det är inte konsten som ska sitta i knä hos näringslivet, det är tvärs om.¹² Utan produktionsplatser blir det ingen konst. Det bör finnas en nationell policy kring ateljébyggnader, och godtyckligheter mellan byggbolag och kommuner behöver hållas efter med styrmedel så att det finns möjlighet för konstnärer att kunna arbeta i lokaler med hyror anpassade efter inkomsterna. Med konstnärslön kanske det också kan bli en större geografisk spridning på konstnärer, då dessa är mindre beroende av de få brödjobben som finns på landsbygden. Fler kommuner blir på så vis berikade med kultur och outnyttjade byggnader kan få nytt innehåll.

Förslag

NKK föreslår

- att det ges stöd till konstnärliga initiativ som är en fortsättning på #metoo och #Konstnärligfrihet, för att ge större spridning åt de berättelser som har delats och stärka historieskrivningen av denna rörelse
- att det i stället för fler bidrag införs konstnärslön
- att stipendier blir pensionsgrundande
- att utredningen beaktar att bildkonsten liksom scenkonsten behöver den direkta fysiska kontakten med publiken
- att digitaliseringen ska gagna konstnärliga produktionsplatser, fysiska och nätbaserade Utbildningsplatser
- att det ges ekonomiskt stöd och kompetenshöjande åtgärder för kvinnliga bildkonstnärer som använder digitala medier
- att det ges riktade stöd till att starta residensverksamheter, som ska gynna målgruppen kvinnor, icke-binära och transpersoner samt verka för intersektionalitet
- att det ges riktade stöd till att starta ateljéföreningar, som ska gynna målgruppen kvinnor, icke-binära och transpersoner samt verka för intersektionalitet
- att arbetsstipendium från Konstnärsnämnden inte ges till kuratorer och mellanhänder på bekostnad av stödet till bildkonstnärer
- att det anställs konstnärer inom skolan, så att konsten förs in av utövare i undervisningen för att Främja kreativitet, demokrati och mångfald
- att det ges förbättrade ekonomiska villkor för kulturarrangörer och säkerställa kompetensen hos anställda på museer, konsthallar och andra kulturinstitutioner
- att utredningen ska omfatta konstnärer från 25 till 95 års ålder. Vi anser att det är en felaktig uppfattning att konstnärer slutar arbeta vid 66 års ålder
- att det bör finnas en nationell policy kring produktionsplatser likt 1 % regeln för utsmyckning av nybyggnation för konstnärer

I detta ärende har Charlotte Åberg, ordförande, beslutat. Carina Järling, sekreterare och Madeleine, Hatz, klubbmästare, har varit föredragande.

I den slutliga handläggningen har också ledamöter Cecilia Edefalk, Maria Högbäck, Victoria Lekander, Elin Magnusson, Sander Cecilia Neant Falk samt medlemmar Åsa Cederqvist, Janna Holmstedt, Paula von Seth, Ulrika Sparre, och Birgitta Silfverhielm deltagit.

Stockholm som ovan

Charlotte Åberg, Ordförande

Carina Järling, Sekreterare

¹² <https://www.frontiersin.org/articles/10.3389/fpsy.2018.00027/full>